

LĒMUMS ADMINISTRATĪVĀ PĀRKĀPUMA LIETĀ NR. 870/1-24/74

Rīgā, Brīvības ielā 104 k-2
(lēmuma piegādanas vieta)

2016.gada 16.martā

Es, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājs Andris Donskis,

(struktūrvienības nosaukums, lēmuma pieņēmēja vārds, uzvārds un amats)

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274., 214.²pantu un 2015.gada 8.janvāra rīkojumu Nr.1-1/3 „Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu kompetenci administratīvo pārkāpumu lietās” 1.2.apakšpunktu, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus par:

Vārds, uzvārds: **Juris Janons, personas kods**

Citas zīņas: **nav informācijas**

(zīņas, kurām var būt kāda nozīme administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā)

kas izdarījis(-usi) administratīvo pārkāpumu,

konstatēju:

Pamatojoties uz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 7.panta pirmās daļas 3.punktu un likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 5.pantu, Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (turpmāk – Birojs) veic pārbaudi par tiesībsarga Jura Jansona iespējamo likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” normu neievērošanu, savienojot valsts amatpersonas amatu ar žurnāla “Jurista vārds” konsultatīvās padomes locekļa amatu.

Saskaņā ar Biroja rīcībā esošo informāciju J.Jansons iekļauts valsts amatpersonu sarakstos kā tiesībsargs no 2011.gada 17.marta līdz šim brīdim.

Saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 2.februāra vēstulē Nr.8.4-11/8633 sniegtu informāciju J.Jansons no 2015.gada 1.janvāra iekļauts Tiesībsarga biroja valsts amatpersonu sarakstā kā tiesībsargs atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 4.panta pirmās daļas 12.punktam.

J.Jansonam kā valsts amatpersonai ir saistoši likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” noteiktie ierobežojumi, aizliegumi un pienākumi.

Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešo daļu tiesībsargam ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

1) amatu, kuru viņi ienem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem, Ministru kabineta noteikumiem un rīkojumiem, ja tas neapdraud valsts amatpersonas vai institūcijas, kurā attiecīgā valsts amatpersona ir nodarbināta, normatīvajos aktos noteikto patstāvību;

2) pedagoga, zinātnieka, profesionāla sportista un radošo darbu;

3) eksperta (konsultanta) darbu, kura izpildes vieta ir citas valsts administrācija, starptautiskā organizācija vai tās pārstāvniecība (misija), ja tas nerada interešu konfliktu un ir sanemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi, apstiprinājusi amatā vai kura minēta šā likuma 8.¹panta vienpadsmitajā daļā;

4) amatu attiecīgās profesijas vai nozares arodbiedrībā vai biedrībā, izņemot šajā daļā minēto institūciju vadītājus;

5) amatu biedrībā, ja tas nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atlauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi, apstiprinājusi amatā vai kura minēta šā likuma 8.¹ panta vienpadsmitajā daļā, un ja likumā nav noteikts citādi.

Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 1.panta 1.punkts noteic, ka amats ir darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros publiskas personas iestādē, sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā, kā arī komercsabiedrībā.

Saskaņā ar VSIA “Latvijas vēstnesis” 2015.gada 18.decembra vēstulē Nr.01-17/100 sniegtu viedokli dalība žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvajā padomē ir brīvprātīga: tā notiek sabiedrības interesēs, respektīvi – sabiedriski nozīmīga mērķa labad, turklāt bez atlīdzības. VSIA “Latvijas vēstnesis” 2015.gada 3.jūlijā (vēstule Nr.01-17/51) nosūtīja Jurim Jansonam kā tiesībsargam - aicinājumu līdzdarboties žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvajā padomē. Atbilde no vēstules adresāta tika saņemta neformālā veidā – telefoniski vai e-pasta formātā, VSIA “Latvijas vēstnesis” valdes lēmuma par žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvajā padomē izveidošanu nav.

Saskaņā ar žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvās padomes nolikuma (turpmāk – Padomes nolikums) (redakcija, kas bija spēkā uz 2015.gada 29.septembri) 2.punktā noteikto lēmumu par padomes izveidošanu un likvidāciju pēc redakcijas ierosinājuma pieņem VSIA “Latvijas vēstnesis” valde. Saskaņā ar Padomes nolikuma 3.punktā noteikto padomes uzdevums:

- 1) konsultēt redakciju “Jurista Vārds” ilgtermiņa redakcionālās politikas izstrādē;
- 2) sniegt ieteikumus “Jurista Vārds” saturu un formāta attīstībai;
- 3) veicināt redakcijas saikni ar dažādu specializāciju juristiem;
- 4) informēt redakciju par tiesīspolitiskai diskusijai lietderīgiem problēmajautājumiem;
- 5) iespēju robežas piedalīties redakcijas rīkotajos sabiedriskajos pasākumos – konferencēs, studentu pētniecisko darbu konkursa norisē. Lasītāju un autoru tikšanās pasākumos u.tml.

Padomes nolikuma 4.punkts noteic, ka padomei ir tiesības:

- 1) iepazīties ar redakcijas izstrādātajiem žurnāla “Jurista Vārds” mērķu un redakcionālās politikas projektiem un izvērtēt tos;
- 2) izvērtēt žurnāla “Jurista Vārds” saturu un formas kvalitāti, šim nolūkam saņemot brīvu pieejumu žurnāla aktuālajam saturam un publikāciju arhīvam;
- 3) pieprasīt un saņemt no redakcijas padomes uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju.

Nemot vērā minēto VSIA “Latvijas vēstnesis” žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvas padomes locekļa amats ir uzskatāms par amatu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” izpratnē.

Saskaņā ar VSIA “Latvijas vēstnesis” 2016.gada 14.janvāra vēstules Nr.A1-9/10 pielikumā esošo nedēļas žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvās padomes 2015.gada 29.septembra protokolu Nr.1 sēdē piedalās žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvās padomes loceklis – tiesībsargs J.Jansons.

Generālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta 2015.gada 24.novembra vēstules Nr.5-4-115-15/1842 pielikumā pievienots Izglītības un zinātnes ministrijas 2015.gada 30.oktobra vēstulē Nr.01-48/4546 sniegtais skaidrojums “Par žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvās padomes locekļa amatu”.

Skaidrojumā norādīts, ka Izglītības likuma 1 .panta 16.¹ punkts noteic, ka pedagogs ir fiziskā persona, kurai ir šajā vai citā izglītību reglamentējošā likumā noteiktā izglītība un

profesionālā kvalifikācija un kura piedalās izglītības programmas īstenošanā izglītības iestādē vai sertificētā privātprakse.

Saskaņā Padomes nolikuma 1.2.punktu padomes darbības mērķis ir stratēģiski konsultēt žurnāla "Jurista Vārds" redakciju.

Izvērtējot padomes uzdevumus un tiesības, kā arī citas Padomes nolikuma normas neizriet, ka padomes loceklis piedalītos izglītības programmas īstenošanā, kas, savukārt, saskaņā ar Izglītības likuma 1 .panta 16.¹ punktā doto termina „pedagogs” skaidrojumu ir obligāta prasība, lai personu uzskatītu par pedagogu.

Ievērojot minēto, Izglītības un zinātnes ministrija uzskata, ka padomes loceklis nav uzskatāms par pedagogu, un attiecīgi padomes locekļa darbs nav uzskatāms par pedagoga darbu Izglītības likuma izpratnē.

Zinātniskās darbības likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka zinātnieks ir fiziskā persona, kura veic zinātnisko darbību un kura šajā likumā noteiktajā kārtībā ieguvusi zinātnisko kvalifikāciju. Savukārt minētā likuma 1.panta pirmās dalas 4.punkts noteic, ka zinātniskā darbība ir radoša darbība, kas ietver zinātni, pētniecību un inovācijas.

Zinātniskās darbības likumā ir doti arī terminu "zinātne", "pētniecība" un "inovācijas" skaidrojumi. proti, atbilstoši Zinātniskās darbības likuma 1.panta pirmās dalas 1.punktam inovācija ir jaunu zinātniskās, tehniskās, sociālās, kultūras vai citas jomas ideju, izstrādņu un tehnoloģiju īstenošana produktā vai pakalpojumā; atbilstoši minētā likuma 1.panta pirmās dalas 2.punktam pētniecība ir mērķtiecīga darbība ar zinātnes metodēm iegūto faktu, teoriju un dabas likumu izmantošanai jaunu produktu, procesu un metožu radīšanā vai pilnveidošanā; atbilstoši minētā panta pirmās dalas 3.punktam zinātne ir intelektuālās darbības sfēra, kurā ar teorētiskām vai eksperimentālām metodēm tiek iegūtas un apkopotas zināšanas par dabā un sabiedrībā pastāvošajām likumsakarībām.

Ievērojot ieprickš minēto terminu skaidrojumu, secināms, ka no Padomes nolikuma normām neizriet, ka padomes loceklis veiktu zinātnisko darbību. Konsultāciju, ieteikumu, vērtējuma vai citāda rakstura skaidrojuma, analīzes vai palīdzības sniegšana savas specifiskas kompetences ietvaros nav uzskatāma par zinātnisko darbību Zinātniskās darbības likuma izpratnē.

Līdz ar to Izglītības un zinātnes ministrija uzskata, ka padomes loceklis nav uzskatāms par zinātnieku, un attiecīgi padomes locekļa darbs nav uzskatāms par zinātnieka darbu Zinātniskās darbības likuma izpratnē.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsonu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Par valsts amatpersonas amata savienošanas un ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpšanu ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.³⁰ pantā.

Nemot vērā to, ka Biroja rīcībā esošā informācija norādīja uz J.Jansona iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, Biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodajas vadītājs 2016.gada 19.janvārī pieņēma lēmumu par lietvedības uzsākšanu J.Jansona administratīvā pārkāpuma lietā (2016.gada 19.janvāra ziņojums Nr.14-5/18).

Birojs J.Jansonu 2016.gada 17.februāra vēstulē Nr.1/892 informēja par to, ka viņš kā valsts amatpersona (tiesībsargs), savienojot tiesībsarga valsts amatpersonas amatu ar žurnāla "Jurista Vārds" konsultatīvās padomes locekļa amatu, nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā noteiktos valsts

amatpersonas amatu savienošanas ierobežojumus un J.Jansonam tika lūgts ierasties Birojā paskaidrojumu sniegšanai par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšanu.

Birojs 2016.gada 24.februārī (reg.Nr.735) ar elektroniskā pasta starpniecību saņēma Tiesībsarga biroja 2016.gada 24.februāra vēstuli Nr.1-5/47, kurā tiesībsargs J.Jansons sniedza savu viedokli par viņa kā valsts amatpersonas – tiesībsarga likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpumu.

Tiesībsargs J.Jansons, izvērtējot savu darbošanos žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvajā padomē kopsakarā ar Tiesībsarga likuma normām, uzskata, ka nav pārkāpis likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā valsts amatpersonai noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

Izvērtējot J.Jansona viedokli, ka viņš nav pārkāpis likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā valsts amatpersonai noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus, kontatēju sekojošo.

Saskaņā ar VSIA “Latvijas Vēstnesis” 2015.gada 18.decembra vēstulē Nr.01-17/100 sniegtu viedokli oficiālais izdevējs darbojas kā komercsabiedrība, nevis valsts pārvaldes iestāde, attiecībā uz kuru ir iespējams un būtu nepieciešams normatīvs akts, piemēram, Ministru kabineta noteikumi (tā tas pārsvarā ir gadījumos, kad tiek veidotas dažādu valsts iestāžu konsultatīvās padomes).

VSIA “Latvijas Vēstnesis” apstiprināts Padomes nolikums nevar būt saistošs citām personām kā vien uzņēmuma darbiniekiem, t.sk., žurnāla “Jurista Vārds” redakcijai. Tāpēc Padomes nolikumā ietverts nosacījums, ka redakcija aicina (!) padomes darbā piedalīties dažādu tiesu varas, tieslietu sistēmas un citu institūciju pārstāvjus. Dalība šajā padomē ir brīvprātīga: tā notiek sabiedrības interesēs, resp., sabiedriski nozīmīga mērķa labad, turklāt bez atlīdzības.

Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” mērķis, kas noteikts 2. pantā ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai.

Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 4.pantā ir noteikts, kas ir uzskatāmas par valsts amatpersonām. J.Jansona tiesībsarga amats ir valsts amatpersonas amats atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 4.panta pirmās daļas 12.punktam un viņam ir saistoši minētajā likumā noteiktie ierobežojumi, aizliegumi un pienākumi.

Likums „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” spēkā stājās 2002.gada 10.maijā. J.Jansonam stājoties tiesībsarga amata (2011.gada 17.martā) bija pienākums iepazīties ar likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” valsts amatpersonām noteiktajiem ierobežojumiem, aizliegumiem un pienākumiem un pildot valsts amatpersonas (tiesībsarga) amata pienākumus ievērot un nepārkāpt likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” noteiktos ierobežojumus, aizliegumus un pienākumus.

Augstākās tiesas Senāts 2006.gada 21.septembra sprieduma (sk. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 21.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-394/2006) 8.punktā atzinis, ka to valsts amatpersonas vairāk kā jebkuras citas personas ir pakļautas dažādiem ierobežojumiem un atrodas pastiprinātā sabiedrības uzmanības lokā. Turklāt amatpersonām

pašām, neraugoties uz augstākas amatpersonas vai speciālu institūciju kontroli, jāraugās par savas darbības tiesiskumu, proti, valsts amatpersonai ir pašai jāraugās, lai tā savā darbībā ievērotu tiesību normas.

Jebkurai valsts amatpersonai, stājoties valsts amatpersonas amatā, ir jāizvērtē savas turpmākās darbības, lai nepieļautu valsts amatpersonām normatīvajos aktos noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpumus, kā arī nodrošinātu noteikto pienākumu izpildi. (2013.gada 23.maija Kurzemes apgabaltiesas spriedums lietā Nr.102AA-0101-13/12).

J.Jansonam kā tiesībsargam speciālie valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi ir noteikti likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā, kas imperatīvi nosaka amatus ar kādiem tiesībsargs drīkst savienot ieņemamo valsts amatpersonas amatu un šī panta daļa nepieļauj iespējamību valsts amatpersonai – J.Jansonam kā tiesībsargam savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu VSIA „Latvijas Vēstnesis” žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvajā padomē.

J.Jansonam kā valsts amatpersonai (tiesībsargam) ir pienākums rīkoties atbilstoši spēkā esošu normatīvo aktu prasībām un jānoskaidro visi nepieciešamie jautājumi, lai pārliecinātos par savas darbības atbilstību likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” noteiktajiem ierobežojumiem, aizliegumiem un pienākumiem.

Jāņem vērā, ka termina „amats” skaidrojumā kā obligāts nav iekļauts atlīdzības kritērijs, persona var ieņemt amatu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” izpratnē, arī nesanemot par amata pienākumu pildīšanu atalgojumu (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 21.oktobra spriedumu lietas Nr.SKA - 294/2009 14.punkts).

Saskaņā ar Padomes nolikumā noteikto (ar 2015.gada 18.jūnija rīkojumu Nr.01-03/33 apstiprinātā redakcija), žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvā padome ir sabiedriska, konsultatīva institūcija, kas darbojas saskaņā ar šo nolikumu. Padomes darbības mērķis ir stratēģiski konsultēt „Jurista Vārds” redakciju, tai veidojot saturiski kvalitatīvu, daudzpusīgu un neatkarīgu tieslietu žurnālu „Jurista Vārds” un tā intemeta portālu juristavards.lv nolūkā uzturēt plašu, profesionālu, tiesībspolitisku diskusiju par tiesību zinātnes un prakses jautājumiem, tādējādi veicinot Latvijas tiesību sistēmas attīstību.

Iepriekš tekstā tika minēti žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvās padomes locekļu uzdevumi un tiesības (Padomes nolikuma 3. un 4.punkts).

Saskaņā ar nolikumā noteikto žurnāla „Jurista Vārds” redakcija aicina padomes locekļus darboties *ex officio* (amata pienākumu ietvaros) dažādas valsts amatpersonas (Padomes nolikuma 5.1.punkts). Lēmums par padomes izveidošanu un likvidāciju pēc redakcijas ierosinājuma pieņem VSIA „Latvijas Vēstnesis” valde, bet šīs padomes nolikumu apstiprina VSIA „Latvijas Vēstnesis” valdes priekšsēdētājs (Padomes nolikuma 2.punkts).

Ievērojot minēto, VSIA „Latvijas Vēstnesis” žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvas padomes locekļi darbojas padomē atbilstoši Padomes nolikumā noteiktajam mērķim – stratēģiski konsultēt VSIA „Latvijas Vēstnesis” žurnāla „Jurista Vārds” redakciju, tai veidojot saturiski kvalitatīvu, daudzpusīgu un neatkarīgu tieslietu žurnālu „Jurista Vārds” un tā interneta portālu juristavards.lv.

Līdz ar to, konstatēju, ka VSIA „Latvijas Vēstnesis” žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvas padomes locekļa amats ir uzskatāms par amatu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” izpratnē un tas neatbilst nevienam no likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā minētajiem amatiem ar kuriem pielaujams savienot tiesībsarga valsts amatpersonas amatu.

Izvērtējot Biroja rīcībā esošos pierādījumus un Tiesībsarga biroja 2016.gada 24.februāra vēstulē Nr.1-5/47 J.Jansona sniegto viedokli, konstatēju, ka J.Jansons ir izdarījis

administratīvo pārkāpumu, t.i., J.Jansons 2015.gada 29.septembrī savienojot tiesībsarga valsts amatpersonas amatu ar aizliegtu VSIA „Latvijas Vēstnesis” žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvās padomes locekļa amatu ir pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēšanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā noteiktos valsts amatpersonas speciālos amatu savienošanas ierobežojumus.

Administratīvā atbildība par konstatēto pārkāpumu ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.³⁰ pantā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 11.pantā noteiktajam, administratīvais pārkāpums ir atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi palāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Izvērtējot Tiesībsarga biroja 2016.gada 24.februāra vēstulē Nr.1-5/47 sniegtu J.Jansona viedokli un izdarīto likuma „Par interešu konflikta novēšanu valsts amatpersonu darbībā” normu pārkāpumu, konstatēju, ka J.Jansons pārkāpumu izdarīja aiz neuzmanības, neapzinoties tālāko seku iestāšanos.

Izskatot J.Jansona administratīvā pārkāpuma lietu, ir izvērtēts izdarītā pārkāpuma raksturs un konstatēts, ka J.Jansona izdarītais pārkāpums nav nodarijis būtisku kaitējumu demokrātiskajai valsts iekārtai un sabiedrības interesēm, kā arī ar likumu aizsargātām personu tiesībām un interesēm.

Tāpat, konstatēju, ka par likuma „Par interešu konflikta novēšanu valsts amatpersonu darbībā” normu neievērošanu J.Jansons nav saukts pie administratīvās atbildības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu ir nemts vērā administratīvā soda piemērošanas mērķis, proti personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzināt likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, ja zinas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Izvērtējot ziņas par administratīvo pārkāpumu, secinu, ka tās ir pietiekamas, lai konstatētu, ka J.Jansons izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, un šajā gadījumā, lai sasniegtu administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevumu un persona saprastu savas darbības prettiesiskumu un turpmāk novērstu pārkāpumus, ir pietiekami ar mutvārdu aizrādījuma izteikšanu.

Ievērojot demokrātiskās iekārtas principu, esmu apsvēris un nolēmis, ka attiecībā uz J.Jansonu pieņemtais lēmums ir nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu demokrātisko valsts iekārtu un sabiedrības intereses, kā arī lai veicinātu likuma „Par interešu konflikta novēšanu valsts amatpersonu darbībā” 2.pantā noteiktā likuma mērķa, kas paredz nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētās ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai, sasniegšanu.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pantu, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējot visus apstākļus un lietā esošos pierādījumus, kuri bija nepieciešami lēmuma pieņemšanai, kā arī no tiem izrietošus objektīvus, racionālus un juridiskus apsvērumus, kā arī saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, izvērtēju pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vaines pakāpi, mantisko stāvokli un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 21.panta pirmo daļu, 37.panta trešo daļu, 237., 244., 272.un 275.panta pirmās daļas 2.punktu un trešās daļas 1.punkts

nolēmu:

saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, izbeigt lietvedību Jura Jansona administratīvā pārkāpuma lietā par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu un atbrīvot Juri Jansonu no administratīvās atbildības, atzītot minēto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu, izsakot Jurim Jansonam mutvārdu aizrādījumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.pantu un 281.pantu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā persona, par kuru tas pieņems, 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas var apstrīdēt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam. Südžība iesniedzama Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā.

(lēmuma pieņēmēja paraksts)

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 276.panta otro daļu, personai, kura tika saukta pie administratīvās atbildības, piecu darba dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas to izsniedz pret parakstu vai nosūta ierakstītā sūtījumā pa pastu uz attiecīgās personas dzīvesvietu.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu dokumenti, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 276.panta otro daļu lēmuma kopija nosūtīta ierakstītā sūtījumā pa pastu uz Jura Jansona dzīvesvietu

KOPIJA PAREIZĀ
Korupcijas novēršanas un
apkarošanas birojs

KNAB Sekretariāta
galvenā speciāliste
Inese Mozja

Rozīte 17.03.2016

[Signature]

